

Afskaf muligheden for at indgive bekymringshenvendelser til STPS

Titel (form):

Mulighed for at indgive bekymringshenvendelser til STPS (digital løsning)

Styrelse:

Styrelsen for Patientsikkerhed (STPS)

Udfordring:

STPS' udvidelse af muligheden for at indgive bekymringshenvendelser med en digital løsning samt opfordring til at henvende sig, giver en lang række problemer for kommunernes hjemmepleje, plejehjem og andre dele af ældreplejen.

Når STPS modtager bekymringshenvendelser, igangsætter de undersøgelser af de forelagte problemer. Dette medfører i mange tilfælde en anmodning om en lang redegørelse af ældreplejens virke. Desuden giver initiativet i nogle tilfælde yderligere anledning til at indlede en tilsynssag eller igangsætte en læringsindsats. I kommunerne er der flere eksempler på, at det medfører et betydeligt ekstra arbejde og/eller unødigt dokumentation. Dokumentation om behandlingen og plejen af en borger er det eneste forsvar i en potentiel klagesag, hvorfor ordningen, i stedet for kun afvigelser, også giver anledning til at dokumentere, om Fru Hansen har været i bad. Overdokumentation bliver altså medarbejdernes rygdækning i kvalitetstjekket af plejen.

Bekymringshenvendelserne afstedkommer en adfærd i kommunerne, der fratager tid fra kerneopgaven – plejen af de ældre.

Endvidere bidrager det til en mistillid til kommunernes ældrepleje, og sætter ledere og medarbejdere i en sårbar position over for kritik. Det kan være en markant hæmsko for frisættelsen af området, men ikke mindst er det et unødigt bidrag af udfordringer til et område, der i forvejen er presset af bl.a. markante rekrutteringsudfordringer.

Løsningsforslag:

Det udløser uforholdsmæssig administration, når STPS gør sig selv til første klageinstans for borgerklager med de redskaber STPS benytter sig af. Borgere og pårørende skal naturligvis altid have mulighed for at klage, men problemer bør først og fremmest løses konkret og nært. Det er problematisk, at der opfordres til at bruge det største "våben" først. I stedet bør der tilskyndes til, at borger, pårørende og kommunen indgår i åben dialog om at løse det oplevede problem.

Ankestyrelsens tilsyn med kommunerne på det udsatte børne- og ungeområde og handicapområdet

Titel og form:

Tilsyn med om kommunerne har overholdt reglerne på det udsatte børne- og ungeområde og handicapområdet.

Styrelse:

Det kommunale tilsyn/ Ankestyrelsen

Udfordring:

Med den brede politiske aftale Børnene Først fra den 21. maj 2021 er det aftalt at tilføre midler til det kommunale tilsyn på det sociale område, så tilsynet med kommunerne i forhold til det sociale område kan styrkes markant.

På baggrund af Børnesagsbarometeret 2022, som viste at 26 kommuner ikke levede op til reglerne på det udsatte børne- og ungeområde, har tilsynet allerede den 13. juni 2023 bedt hver af de 26 kommuner, som deltog i Børnesagsbarometeret for 2022, om at redegøre for, om kommunen har iværksat tiltag, som er egnede til at sikre, at reglerne vil blive efterlevet fremadrettet.

I brevet fra tilsynet fremgår, at sagen skal forelægges byrådet, og at byrådet skal behandle sagen på det førstkommende møde efter sommerferien og umiddelbart herefter sende udtalelsen til Ankestyrelsen. Videre fremgår det, at tilsynet/Ankestyrelsen efter modtagelsen af kommunens udtalelse vil vende tilbage om udtalelsen giver anledning til at rejse en tilsynssag.

Arbejdet med at lave en indstilling til byrådet om sagen, med en gennemgang af kommunens resultater fra Børnesagsbarometeret 2022 (læs: som er en gennemgang af sager fra 2020/2021) tager oftest en hel uge. Dertil kommer, at arbejdet skal speedes op, da tilsynet kræver at sagen forelægges for byrådet på det førstkommende møde efter sommerferien.

Flere af de berørte kommuner har oplyst, at det er vanskeligt at nå inden det førstkommende møde i byrådet, da de skal tilbage og gennemgå de gamle resultater samt gennemgå, hvilke tiltag de dengang satte i gang. Herunder også vurdere og måle på om tiltagene har virket.

De berørte kommuner har også gjort opmærksom på det tåbelige i, at sagen skal forelægges for hele byrådet, da det jo primært er social- og sundhedsudvalget, der har med det udsatte børne- og ungeområde at gøre. Det er, som de siger, spild af det samlede byråds tid.

Med den politiske aftale om udmøntningen af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet for 2022-2025 er der afsat

midler til, at Ankestyrelsen og Socialstyrelsen gennemfører en række initiativer med det formål at understøtte en bedre retssikkerhed og tillid på handicapområdet; både på børne- og voksenhandicapområdet.

Herunder bliver der gennemført en treårig fokuseret indsats fra kommunaltilsynets side i forhold til kommunernes arbejde med retssikkerhed og social- og boligministerens danmarkskort over klagesager. Det betyder at kommuner kontaktes oftere i forhold til at redegøre for, om kommunen efterlever krav i lovgivningen.

Løsningsforslag:

Tilsynspraksis er et eksempel på uforholdsmæssig procesregulering af kommunerne. En ting er at blive målt på, om reglerne er overholdt (læs: herunder at sende godt 700 sager til Ankestyrelsen), en anden er, at der også fra statens side ét år efter bliver fulgt op på om kommunerne har iværksat tiltag, som er egnede til at sikre, at reglerne bliver efterlevet. Det kunne gøres nemmere ved, at kommunerne allerede, når resultaterne offentliggøres, oplyser tilsynet/Ankestyrelsen om, hvad der påtænkes sat i værk.

Det er skudt over målet at bede hele byrådet om at tage stilling til resultater/og iværksættelse af tiltag på det udsatte børne- og ungeområde. Det bør kun være social- og sundhedsudvalget, der behandler disse sager. Dertil kommer bør det også være kommunen selv, der vurderer, hvornår det giver mening at forelægge sagen for byrådet.

Bagatelgrænse for anmeldelse af databrud

Titel: Bagatelgrænse for anmeldelse af databrud

Styrelse: Datatilsynet

Udfordring:

Det er uklart, i hvilket omfang der reelt er sikkerhedsbrud, som ikke skal anmeldes, eftersom anmeldelse alene kan undlades, såfremt det er "usandsynligt, at bruddet ... indebærer en risiko for fysiske personers rettigheder...".

Der savnes en bagatelgrænse, så der ikke skal bruges tid på at indberette detaljer, som ikke giver megen læring og sikkerhed, jf. princippet om risikotilgang i forordningen. Fx hvis man har en procedurebeskrivelse om, at man skal lukke computeren, og man har et "åbent for borgere"-rådhus, skal man så anmelde et brud, hvor man har glemt at lukke computeren i et kortere tidsrum – fx ved en tur til printeren.

Ved at hæve bagatelgrænsen vil der være færre anmeldelser, som skal indberettes til Datatilsynet. Alle brud vil fortsat blive registreret i kommunerne og Datatilsynet vil kunne rekvirere oversigt over brud og føre tilsyn med, om processen er korrekt.

Løsningsforslag:

KL har foreslået, at der fastlægges en højere bagatelgrænse, der er noget højere grad end i dag afspejler databeskyttelsesforordningens risikobaserede tilgang til arbejdet med datasikkerhed. Enten via revision af national vejledning eller på sigt revision af artikel 33, stk. 1. Evt. hvor stikprøvekontroller af hændelsesloggen erstatter anmeldelsesordningen.

KL efterlyser derudover en udbygning af Datatilsynets vejledning med flere kommunale eksempler, der gør det mere klart, hvornår der ikke behøver at blive foretaget anmeldelse som følge af en vurdering af det samlede aktuelle risikobillede. Derudover kan der evt. udarbejdes en enklere skabelon for anmeldelse, da flere peger på, at det er et relativt avanceret skema, der skal anmeldes på.

Status:

Justitsministeriet har tidligere vurderet, at der ikke kan fastsættes en anden minimumsgrænse eller frist for, hvornår der skal ske anmeldelse til Datatilsynet om brud på persondatasikkerheden, end den, der allerede følger af artikel 33.

Datatilsynet har oplyst: "Efter Datatilsynets opfattelse vil det ikke være foreneligt med reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 33 at indføre en bagatelgrænse, hvor mindre sikkerhedsbrud undtages fra anmeldelsespligten. Datatilsynet er derudover af den opfattelse, at intern dokumentation og

anmeldelse til tilsynet – uanset bruddets karakter – varetager en række saglige hensyn i den dataansvarliges arbejde med at styrke informationssikkerheden."

Datatilsynet har derudover oplyst: "Datatilsynet har alligevel forståelse for, at afvejningen af, hvorvidt der skal ske anmeldelse til tilsynet, til tider kan være vanskelig. Datatilsynet vil derfor se på en revision af tilsynets vejledning om håndtering af brud på persondatasikkerheden med henblik på at supplere med flere konkrete eksempler."

Forløb for mennesker med spiseforstyrrelse

Titel (form):

Nye anbefalinger for tværsektorielle forløb for mennesker med spiseforstyrrelse (faglig vejledning)

Styrelse:

Sundhedsstyrelsen

Udfordring:

Sundhedsstyrelsen har udarbejdet en rapport med nye anbefalinger til tværsektorielle forløb for borgere med spiseforstyrrelse. Med retningslinjen beskriver styrelsen bl.a. opgaven med at yde måltidsstøtte i hjemmet som en opgave, der både kan løftes af kommuner og regioner. Lovgivningen har ikke klart placeret opgaven mellem kommuner og regioner, og kommunerne yder i nogle tilfælde måltidsstøtte, men det har tidligere primært været en regional opgave, som udførtes i regi af en behandlingsindsats. Med retningslinjen risikerer styrelsen at skubbe til den opgaveglidning, der allerede pågår fra regioner til kommuner på psykiatriområdet, hvorved kommunerne får en ny ufinansieret opgave. Da anbefalingerne er formuleret som "kan" opgaver, bliver kommunerne ikke automatisk godtgjort for de ekstra udgifter, men den faglige vejledning understøtter en opgaveglidning – særligt når målgruppen for den kommunale opgave ikke afgrænses i den faglige vejledning.

Løsningsforslag:

Der indføres en mekanisme, der sikrer at hensynet til ikke at forskubbe eksisterende opgavefordeling og undgå udgiftsopdrift indgår systematisk i forbindelse med udarbejdelsen af faglige vejledninger.

Status:

KL har aktuelt forsinket udgivelse af publikationen med et DUT-krav.

Færre dokumentationskrav på socialområdet - Ankestyrelsen

Titel: Dokumentationskrav i afgørelser på socialområdet

Styrelse: Ankestyrelsen

Udfordring: Jf. retssikkerhedslovens § 10 har kommunen som myndigheden pligt til at oplyse afgørelsessager i tilstrækkeligt omfang (officialprincipet). Desuden skal kommunen følge en række sagsbehandlingskrav i forvaltningsloven mv., herunder krav om partshøring, krav om inddragelse af saglige hensyn og forbud mod at sætte skøn under regel.

Indenfor en årrække er kravene til, hvor mange oplysninger, der skal til for at Ankestyrelsen vurderer, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, steget meget, uden at der sket ændringer af betydning i reglerne om tildeling af hjælp eller sagsoplysning.

Det er bl.a. afdækket i en analyse, som KL og staten har gennemført på baggrund af ØA 2022. Analysen er ikke offentliggjort. Heri peger kommunerne på, at ændringen skyldes ændret praksis i Ankestyrelsen. Kommunerne oplever, at Ankestyrelsen kræver mere og mere og flere og flere detaljerede oplysninger før et afslag på hjælp stadfæstes.

Udfordringen vedrører ikke kun de sager, der påklages, men også andre sager, da kommunerne overfører kravene til sagsoplysning fra Ankestyrelsen til andre sager for at være sikre på, at sagsbehandlingen er god nok.

Løsningsforslag:

Der er behov for at omfanget og karakteren af dokumentationskrav tager klare afsæt i virkeligheden, og hvad der er praktisk muligt med en rimelige ressourceindsats, hvilket kræver politisk stillingtagen til, hvor mange oplysninger der er tilstrækkelige, før et afslag er begrundet tilstrækkeligt.

Udkast til beslutningsoplæg til ny national handlingsplan for antimikrobiel resistens (AMR) hos mennesker

Titel og form:

Udkast til beslutningsoplæg til ny national handlingsplan for antimikrobiel resistens (AMR) hos mennesker

Styrelse:

Sundhedsstyrelsen

Udfordring:

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har bedt Sundhedsstyrelsen om at udarbejde et oplæg til en ny national handlingsplan for antimikrobiel resistens (AMR) hos mennesker. Det er udgangspunktet, at handlingsplanen er udgiftsneutral. Der er ihvertfald for nuværende ikke afsat midler hertil. Sundhedsstyrelsen har til det formål, nedsat en arbejdsgruppe til at rådgive Sundhedsstyrelsen om det faglige indhold.

På baggrund af arbejdsgruppens input, har Sundhedsstyrelsen beskrevet de overordnede udfordringer og givet anbefalinger til indsatser. Sundhedsstyrelsen har valgt at fokusere på to indsatsområder i oplægget:

1. Forebyggelse af infektioner
2. Rationel brug af antibiotika

Sundhedsstyrelsen er nået frem til nedenstående og foreløbige forslag til en prioriteret liste af indsatser:

1. Hygiejnepolitik og/eller hygiejneorganisation i alle kommuner
2. Sikre, at der foreligger retningslinjer for hygiejne på kommunens institutioner, plejecentre, botilbud mv.
3. Styrke kompetencer inden for infektionsforebyggelse for alle faggrupper, herunder ikke-sundhedspersoner
4. Sikre bedre adgang til lokale data vedr. infektioner og antibiotika
5. Styrke organiseringen af kvalitetsarbejdet for antibiotikaforbrug
6. Styrke kompetencer inden for antibiotikaforbrug
7. Sikre en national koordinering af indsatser (læs: antibiotikaråd)

Der lægges som led i handlingsplanen op til en væsentlig forøget centralfastlagt procesregulering i bl.a. kommunerne i form af fx organisering og styringsmål.

Som det fremgår her, er hovedprioriteten at det primært er kommunerne skal styrke infektionsforebyggelsen- og ikke regionerne. Der er imidlertid ikke evi-

dens for, at kommunerne er hovedproblemet. Statsrevisorerne fandt eksempelvis i 2017, at indsatsen for at forebygge hospitalsinfektioner havde været utilfredsstillende.

Løsningsforslag:

Handlingsplanen er et eksempel på, at hensynet til administrativ belastning og hensynet til om kommunerne kan rekruttere de medarbejdere, som den nye vejledning vil fordrer, er fraværende.

I den konkrete sag er det KL's vurdering, at samarbejdet mellem kommuner og regioner er et vigtigt omdrejningspunkt både ift. forebyggelse og rationel brug af antibiotika. Dette berøres ikke i Sundhedsstyrelsens udkast til beslutningsoplæg. KL har efterlyst, at ansvarsfordelingen mellem kommuner og regioner afklares både ift. indsatser på tværs af sektorovergange og ift. den regionale rådgivningsforpligtigelse til kommunerne indenfor infektionshygiejne. De nuværende samarbejdsaftaler er fra 2015-18 og bør evalueres og revideres ud fra kommunale behov.

Status:

Beslutningsoplægget er fortsat under udarbejdelse og forventes færdigt i oktober 2023. Der er fortsat dialog med Sundhedsstyrelsen om sagen.

Borgerserviceopgaver vedr. undtagelse for digital selvbetjening på UDKs områder

Titel: Borgerserviceopgaver vedr. undtagelse/fravigelse for krav om digital selvbetjening på UDKs områder

Styrelse: STAR (+ Digitaliseringsstyrelsen)

Udfordring:

Kommunerne løfter på vegne af UDK opgaver ifm. at undtage borgere fra krav om obligatorisk digital selvbetjening, jf. Udbetaling Danmark-lovens § 13, stk. 3, 1. pkt. (lovbekendtgørelse nr. 240 af 12. februar 2021).

Denne opgave omfatter at tage imod borgeren, foretage individuelt skøn ift. undtagelse og sende en mail til UDK, hvor det oplyses, hvad der undtages for, og om det er en varig (kun mulighed på UDKs områder) eller enkeltstående undtagelse. Denne arbejdsgang har i lang tid været en torn i øjet på Borgerservice, da den virker unødvendigt bøvlet.

Der er nu ekstra pres på at fjerne eller forenkle arbejdsgangen. Anledningen er ikrafttrædelsen 1. juni 2023 af den nye "Lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening". Denne lov imødekommer borgeres ønske om en sammenhæng mellem digital post fritagelse (varig) og undtagelse for digital selvbetjening. Konkret betyder loven, at en borgers digital post fritagelse *skal* anerkendes som objektive undtagelseskriterie ift. selvbetjening. Myndigheden *kan* foretage tjek i digital post fritagelses-register, men har ikke pligt til det.

Ifm. ikrafttrædelsen af loven har UDK holdt på, at eksisterende arbejdsgange og mail-notifikation ikke ændres som følge af den nye lov om fravigelse. STAR støtter denne lovtolkning.

Løsningsforslag:

UDK, STAR, Digitaliseringsministeriet og KL har drøftet håndtering på kort sigt samt en mere varig løsning. I første omgang udsendes et brev fra STAR – formidlet af KL – til Borgerservice om, at hidtidig praksis skal opretholdes indtil videre, men at UDK har mulighed for at afvige fra praksis (dvs. betjene borger uden forudgående undtagelse i Borgerservice).

Forståelsen mellem parterne er, at der snarest muligt skal drøftes muligheder for at smidiggøre processerne, således at borgerne i højere grad får glæde af den nye lov, og at arbejdsgange mellem UDK og Borgerservice lettes/fjernes.

Der er brug for opmærksomhed på, at STAR m.fl. ikke fristes til at stoppe ved den kortsigtede "løsning", der fastholder status quo, men skaber de reelle forbedringer fx ved at ændre bekendtgørelsen.

Status:

KL udsender nu brev til Borgerservice (jf. ovenstående) og forventer derefter indkaldelse fra STAR til opstart af dialog. Hvis dette trækker ud, efterspørger vi det.

Statslig opfølgning på udvalgte kommuners anvendelse af Børnehuse.

Titel og form: Kommunernes anvendelse af Børnehuse (brev)

Styrelse:

Social-, Bolig og Ældreministeriet og SISO (Videnscenter for sociale indsatser ved vold og seksuelle overgreb mod børn)

Udfordring:

De fem Børnehuse, et i hver region, koordinerer indsatsen mellem de relevante myndigheder i sager, hvor der er mistanke om eller hvor et barn eller ung har været udsat for seksuelle overgreb eller vold. Socialstyrelsen udarbejder statistik for kommunernes brug af Børnehuse. Der er forskel på kommunernes brug af børnehusene.

Aftalepartierne bag Børnene Først har derfor besluttet, at der skal ske en årlig opfølgning på de kommuner, der benytter børnehusene mindst. Dette er selvom, der ikke findes et tal for, hvad der er det rette antal sager i et Børnehus, og at man ikke ved, om det lave antal sager er problematisk for børnene og de unge, og deres familier.

Det er unødigt administration i både staten og i kommunerne, at de udvalgte kommuner modtager et brev fra Social- Bolig- og Ældreministeriet, hvor i de opfordres til at forholde sig aktivt til det lave antal sager. Der er tale om et ubestemt bekymringsbrev, der alene handler om antallet af sager, sammenlignet med andre kommuner, og ikke om konkrete sager.

Endvidere er det unødigt administration, at SISO vil tage kontakt til kommunerne for at bistå med råd og vejledning omkring sager omhandlende vold og overgreb mod børn og unge samt brugen af børnehusene.

Løsningsforslag:

At man nationalt udviser tillid til, at kommunerne anvender Børnehusene til de børn og unge, der er målgruppen for Børnehusenes arbejde.

Det bør derfor være op til den enkelte kommune at vurdere, om der er behov for at sætte særligt fokus på kommunens brug af Børnehuset, og om der er behov for rådgivning og vejledning fra SISO.

Børnesagsbarometeret, Handicapsagsbarometeret m.fl.

Titel:

Indsamling af sager til brug for Børnesagsbarometeret, Handicapsagsbarometeret m.fl.

Styrelse:

Ankestyrelsen

Udfordring:

Hvert år undersøger Ankestyrelsen, i hvilken udstrækning kommunerne overholder centrale lovkrav i serviceloven, når de behandler sager om udsatte børn og unge. Undersøgelsen kaldes Børnesagsbarometeret og gennemføres en gang om året. Undersøgelsen omfatter hvert år sager fra en tredjedel af landets kommuner, som tilsammen indsender godt 700 sager. Børnesagsbarometeret 2023 er baseret på i alt 765 sager fra 37 kommuner.

Derudover er der med den politiske aftale om udmøntningen af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet for 2022-2025 afsat midler til, at Ankestyrelsen og Socialstyrelsen gennemfører en række initiativer med det formål at understøtte en bedre retssikkerhed og tilid på handicapområdet; både på børne- og voksenhandicapområdet.

Ankestyrelsen skal bl.a. undersøge en række sager fra kommunerne indenfor udvalgte paragrafområder. Den ene undersøgelse kaldes et juridisk serviceeftersyn og den anden kaldes Handicapbarometeret. Som led i det juridiske serviceeftersyn skal kommuner indsende i alt 270 sager over tre år fra 18 kommuner. Handicapbarometeret er baseret på i alt 1540 sager over tre år. Alle 98 kommuner skal bidrage.

Kommunerne oplever det meget tidskrævende at finde de mange sager frem og fremsende til Ankestyrelsen. Et ressourcetræk som kommunerne ikke kompenseres for.

Løsningsforslag:

Der er behov for en mekanisme til at sikre hensyntagen til den administrative belastning. Det kan dels ske ved, at Ankestyrelsen selv gennemgår sagerne ude i kommunerne (og får adgang til systemet til brug herfor). Eller at Kommunerne kompenseres for den tid, de anvender til at finde de godt 1300 sager (godt 700 sager + godt 600) frem hvert eneste år.

Dagtilbudsportal minimumsnormeringer

Titel og form:

Indberetning til dagtilbudsportalen

Styrelse:

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet

Udfordring:

Med aftalen om minimumsnormeringer ønskede aftaleparterne, at den eksisterende dagtilbudsportal skulle udvides. Formålet med udvidelsen var at interessenter, forældre mv. kunne sammenligne enkelte dagtilbud på parametre så som andel uddannet personale, oprykningsalder, alder ved overgang til skolestart, hvordan institutionen modtager midler fra statslige puljer og meget andet.

Udvidelsen indebærer meget detaljerede indberetninger af data fra kommunerne om normeringerne på institutionsniveau, som sætter betydelige krav til kommuner om vedligeholdelse af datasystemer. Samtidig vil dagtilbudsportalen løbende skulle vedligeholdes og dermed et stadigt behov for lokal validering af data.

Opgaven fordrer desuden at STIL skal anvende ressourcer på at følge op på kommunernes arbejde med indberetning, validering og vedligeholdelse. Da denne indrapporteringspraksis ikke er nødvendig for kommunernes opgaveløsning og i enkelte tilfælde er decideret modstridende med kommunernes behov ift. deres administrative praksis, betyder det at de ressourcer der anvendes til administrere indberetningsdelen på forældrebestyrelsesniveau ville kunne udelades.

Regeringen har besluttet, at reglerne for minimumsnormeringer vil blive fastholdt på kommunalt niveau, så data på det enkelte dagtilbud er irrelevant og unødvendigt.

Løsningsforslag:

KL bakker fortsat op om dagtilbudsportalen, men opfordrer til at man justerer og forenkler kommunernes indberetningspligt. Dette vil samtidig muliggøre, at styrelsen ikke anvender ressourcer op at følge op på kommunernes arbejde med at indberette og validere.

Epilepsi - anbefalinger for tværsektorielle forløb

Titel og form:

Epilepsi - anbefalinger for tværsektorielle forløb (anbefaling)

Styrelse:

Sundhedsstyrelsen

Udfordring:

Anbefalingerne har stort fokus på, at kommunerne fx bør tilbyde psykologisk støtte og et stort fokus på pårørende. Derudover er der fokus på, at alle borgere, som sygehuset vurderer, har kognitive vanskeligheder skal kunne henvises til en neuropsykolog eller sygdomsmestring i kommunerne. Der er efter den nye Hvidbog for rehabilitering er blevet opdateret kommet stor fokus på det bio-psyko-sociale i bl.a. Sundhedsstyrelsen. (Den bio-psyko-sociale model er en teoretisk tilgang, der anerkender kompleksiteten af sundhed og sygdom og integrerer biologiske, psykologiske og sociale faktorer). Det kan være fagligt fornuftigt (men vi ved det ikke), men presser kommunerne økonomisk.

Udfordringen ift. disse anbefalinger er, at styrelsen ikke forholder sig til evidensen ift. at tilbyde patienter med epilepsi kognitiv genoptræning, eller at afgrænse, hvem det evt. kan gavne. Dermed får sygehusene mulighed for at henvise alle patienter til indsatser i kommunerne. Fokus er i høj grad på at understøtte at alle borgere får nogle tilbud i kommunerne, som sikrer deres bio-psyko-sociale behov så vidt muligt bliver opfyldt. Der stilles dermed store forventninger til kommunerne og vil medføre et pres, fordi denne gruppe ikke generelt har været henvist til disse tilbud og bredden ift. indsatser er meget bred.

Anbefalingerne er også tiltænkt læst af borgere og pårørende og det afspejler anbefalingerne, som tager form af en oversigt over rettigheder ift. forskellige paragraffer og områder. Sundhedsstyrelsens anbefaling indebærer i samspil med de forventninger, den skaber blandt borgere og øvrige sundhedsaktører et udgiftspres og de facto opgaveglidning. Det gælder særligt, når Sundhedsstyrelsen ikke forholder sig til evidensen eller afgrænser målgruppen, som kan have gavn af indsatsen, men alene lader det være op til den enkelte læge, som en (ny) mulighed.

Løsningsforslag:

Det er et eksempel på en de facto styrelsesafledt opgavetilvækst, som ikke er politisk besluttet.

Robusthedskommissionens anbefalinger om, at det i højere grad er nødvendigt at differentiere og fokusere indsatserne ift. det, der er evidens for, er relevante i denne sammenhæng.

Der er behov for en mekanisme, der sikrer, at hensynet til den nuværende opgavefordeling og hensynet til at undgå udgiftsopdrift indtænkes i Sundhedsstyrelsens arbejde med anbefalinger ved siden af de rent faglige hensyn.

Status:

Anbefalingen er udsendt.

Faglig vejledning bliver til instruks - Social- og Boligstyrelsen og Socialtilsynet

Titel:

Ny faglig vejledning til socialtilsynet til kvalitetsvurdering af tema 1. uddannelse og beskæftigelse i kvalitetsmodellen, der presser botilbuddene/kommunerne.

Styrelse:

Social- og Boligstyrelsen /Socialtilsynet

Udfordring:

Socialstyrelsen har udarbejdet en faglig vejledning om uddannelse og beskæftigelse, som er styrelsens anbefalinger til socialtilsynets vurdering af tema 1 om uddannelse og beskæftigelse på de sociale tilbud på voksenområdet.

Med den faglige vejledning skal kommunernes botilbud fx lave mål for, hvordan tilbuddet understøtter borgere, der altid og i mange årtier har deltaget i aktivitets- og samværstilbud, i at gå i/fortsætte med at gå i samværs- og aktivitetstilbud. Tilsynet skal både vægte, om der opstilles mål i forhold til at understøtte borgere, der er i uddannelse eller beskæftigelse og mål, der understøtter borgere i at komme i uddannelse eller beskæftigelse.

Kommunerne oplever, at de skal udarbejde mål, som er tidskrævende, og ikke giver mening for en gruppe borgere, der går fast i aktivitets- og samværstilbud.

Der er tale om en meget detaljeret vejledning til tilsynene på bare ét af de 7 temaer i kvalitetsmodellen. Det må forventes, at der ligeledes skal udarbejdes faglige vejledninger vedrørende de øvrige 6 temaer.

Social- og Boligstyrelsen opleves at have instruksbeføjelser overfor tilsynene
Det er problematisk, at kommunerne oplever, at vejledningen følges af tilsynene, som en instruks, og at Social- og Boligstyrelsen opleves at have en slags "instruktionsbeføjelse" overfor socialtilsynene, og dermed også overfor kommunerne.

Kommunerne er ikke blevet godtgjort for de ekstra udgifter/ressourcer, som kommunerne skal bruge til at leve op til anbefalingerne i den faglige vejledning (DUT).

Eksempel på unødigt administration

Endelig er kommunerne aktuelt presset til at reducere al unødigt administration, der ikke kommer borgerne til gode. Det er kommunernes oplevelse, at Social- og Boligstyrelsen overfor tilsynene, og dermed kommunerne, er godt på vej til at forlange det modsatte af kommunerne. En kommune fortæller, at den er ved at udvikle metoder til at lave mål sammen med de borgere, der

bedre forstår billeder/video. Kommunen prøver at gøre det mere borgernært, og samtidig kræver det mindre medarbejdertid til administration – men det er meget vanskeligt med den nye faglige vejledning fra Social- og Boligstyrelsen.

Kommunen oplever således, at centrale regler/vejledninger, som fx socialtilsynets anvendelse af den faglige vejledning, forvrider kommunens prioritering af ressourcer, og fortrænger lokale løsninger, der er mere skræddersyede til de konkrete borgere.

Løsningsforslag:

Der indføres en mekanisme, der sikrer at hensynet til at undgå udgiftsopdrift indgår systematisk i forbindelse med udarbejdelsen af faglige vejledninger.

Hertil kommer, at regeringen og KL, i regi af ØA 24, allerede har besluttet at igangsætte en analyse af, om blandt andet socialtilsynet medvirker til at øge udgiftsopdriften på socialområdet, herunder også ift. administrationsudgifter. Analysen skal også afsøge potentialerne ved en sanering og forenkling af socialtilsynet, og se på mulighederne for at gøre dele af socialtilsynets kontrol-opgaver risikobaseret. Ovenstående eksempel, vedrørende socialtilsynets anvendelse af en faglig vejledning fra Socialstyrelsen, er med til at understrege vigtigheden af at se på socialtilsynets praksis og muligheder for enklaring af lovgivningen på området.

Status:

KL vil drøfte problematikken vedr. de nye Faglige vejledninger med Socialtilsynene, Social- og Boligstyrelsen og Social-, Bolig- og ældreministeriet

Ovenstående analysearbejde af socialtilsynets arbejde i regi af ØA 24 regi er sat i gang.

Fortegnelseskrav er for detaljerede

Titel: Fortegnelseskrav er for detaljerede

Styrelse: Datatilsynet

Udfordring:

Kommunerne er som dataansvarlige forpligtede til at føre fortegnelser over deres behandlingsaktiviteter. Det er fornuftigt, men Datatilsynet øger administrationsopgaven i kommunerne, fx ved at stille krav om, at kommunerne skal kortlægge alle behandlinger af data på meget detaljeret niveau.

Efter Datatilsynets oprindelige fortegnelsesvejledning har det tidligere været tilstrækkeligt at angive kategorierne af modtagerne uden at koble disse med oplysninger om, hvilke kategorier af personoplysninger der behandles om de enkelte kategorier af registrerede samt hvilke kategorier af personoplysninger, der er tale om. Datatilsynet har med opdateringen af fortegnelsesvejledningen (Datatilsynets Vejledning om fortegnelse fra august 2020) stillet krav om, at oplysningerne kobles.

På fx beskæftigelsesområdet giver det anledning til kortlægning af tusindvis af mulige behandlingsflows. Det øger samtidig risikoen for, at dokumenterne bliver skuffedokumenter uden værdi.

Løsningsforslag:

KL foreslår en enklere model med udgangspunkt i en risikovurderingsmodel udarbejdet af kommunerne. Modellen tager udgangspunkt i et regneark med 90 behandlingsaktiviteter, der beskriver de behandlinger alle kommuner leverer ift. borgerne, og hvor konsekvensvurderingerne ved brud vil være ens i alle kommuner. På disse områder foreslås, at man integrerer fortegnelsesoplysningerne i den enkelte behandlingsaktivitet. Selve risikovurderingen skal kommunen selv lave, da kommunerne har forskellige systemer og infrastruktur. Forslaget vil medføre en kraftig forenkling og reduktion i mængden af dokumenter, som kommunerne skal udarbejde og vedligeholde.

Status:

KL har tidligere foreslået Datatilsynet en enklere model til opfyldelse af de skærpede krav, men Datatilsynet har været afvisende over for dette.

Indrapportering af data for samlet skole og for afdelinger

Titel:

Indrapportering af data for samlet skole og for afdelinger

Styrelse:

Styrelsen for Uddannelse og Kvalitet (STUK)

Udfordring:

Styrelsen for Uddannelse og Kvalitet (STUK) har overfor kommunerne præciseret, at for skoler med flere afdelinger er det ikke tilstrækkeligt at skolen indrapporterer på en fælles skolekode, men at der ligeledes skal indrapporteres data på selvstændige skolekoder for de enkelte afdelinger.

For skoler med flere afdelinger er det centralt, at de data, som systemerne modtager fra STIL's systemer, refererer til den samlede skole og ikke de enkelte afdelinger. Der er en række u hensigtsmæssige konsekvenser, bl.a. at skolerne og forvaltningen skal arbejde i flere sideløbende versioner af administrative systemer som TEA, TRIO, Aula og alle andre underleverandører. Det vil i realiteten betyde, at de sammenlagte afdelinger ikke længere fungerer som samlede skoler. Det skaber et behov for dobbeltregistrering, da ændringer på afdelingsniveau ikke automatisk slår igennem i data for den samlede skole (og omvendt), sådan som systemerne er opbygget i dag.

Det drejer sig om 20 kommuner, hvor der er skoler der ikke har den korrekte indrapportering af data, ifølge STUK.

Løsningsforslag:

STUK's behov for data på både skole og afdelingsniveau handler om muligheden for at få detaljeret indblik for at kunne sætte ind med tilsyn. Det afføder imidlertid uforholdsmæssig administration og/eller merudgifter til IT-tilpasning, idet opsplitting af data på flere skolekoder vil være forbundet med udgifter til leverandørernes migrering af data og validering. Skoler med flere afdelinger bør derfor alene være forpligtet til indberetning på en fælles skolekode.

Status:

KL har ved flere lejligheder bedt STUK/STIL om at række ud til de pågældende kommuner/skoler for at vejlede i hvordan dette kan lykkes for andre, men har ikke oplevet at styrelserne har fulgt op på dette.

STUK forventer at gennemfører tilsyn på spørgsmålet til efteråret.

National koordination på socialområdet

Titel: National koordination på socialområdet

Styrelse: Social- og Boligstyrelsen

Udfordring:

Den nationale koordinationsstruktur, som blev oprettet på baggrund af evalueringen af kommunalreformen, skal sikre, at der eksisterer den nødvendige viden og de relevante tilbud til de mest specialiserede målgrupper. Den nationale koordinationsstruktur er forankret i Social- og Boligstyrelsen.

Bestemmelserne om den nationale koordinationsstruktur fremgår af service-lovens §§ 13 b og 13 c. Heraf fremgår det, at Social- og Boligstyrelsen kan udmelde målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne og regionerne for at sikre de fornødne udbud af højt specialiserede tilbud på det specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning. Der skal være tale om en lille målgruppe, hvor der er et meget begrænset underlag for at opbygge specialiseret viden

Det betyder i praksis, at Social- og Boligstyrelsen i centrale udmeldinger beder alle kommuner (gennem rammeaftalesamarbejdet) at forholde sig til meget små målgrupper. Det kan indeholde opgørelse af målgruppens størrelse (som kræver gennemgang af journaler), beskrivelser af indsatser og koordinering mv.

Afrapporteringerne skal godkendes af alle kommunalbestyrelser og eventuelt fornyet behandling skal ligeledes godkendes i alle kommunalbestyrelser.

Som eksempel kan nævnes en af de seneste centrale udmeldinger, hvor målgruppen var gravide kvinder med skadeligt rusmiddelbrug med behov for skærmet døgnophold. Målgruppens størrelse vurderes at være mellem 19-51 kvinder om året, hvoraf 3-10 af disse kvinder visiteres til eksisterende døgnbehandlingstilbud. Alligevel skal 98 kommuner svare på spørgeske-maer og godkende afrapportering i kommunalbestyrelsen.

Løsningsforslag:

Socialstyrelsen skal i højere grad tage ansvar for at afdække udfordringer og løsninger, herunder eksempelvis at indsamle viden og udarbejde forløbsbeskrivelser. Der må findes andre løsninger end centrale udmeldinger til alle kommuner, eksempelvis at samle fagpersoner med viden på et område.

PFAS styrelsespraksis belastning

Titel (form): Opgaver og udfordringer, som kommunerne får ved håndteringen af PFAS-problematikken.

Styrelse: Miljøstyrelsen og Miljøministeriet

Udfordring:

Siden efteråret 2021, hvor fund af PFOS i Korsør for alvor satte evighedskemikalierne på landkortet, er opgaven med afdækning og håndtering af PFAS blot vokset. På tværs af staten, regioner og kommuner er der gjort et stort arbejde i at få overblik og sætte indsatser i gang mv.

Arbejdet har siden starten i høj grad været præget af hastighed, hvor der er sat indsatser i værk, efterhånden som vi fik mere viden. Det er helt nødvendigt, at der tages hånd om forurening med PFAS. Kommunerne har derfor fulgt statens forskellige opfordringer om indsatser. Det har betydet, at kommunerne har løftet opgaver, som de normalt ikke har – og uden finansiering – herunder på opfordring fra statslige myndigheder. Det er fx anbefalinger og anmodninger til kommunerne om:

- Kortlægning og screening af sundhedsrisiko ved brandøvelsespladser,
- Udtagning af yderligere prøver for kontrol af fødevarekvalitet, fx græs, kvæg, fisk,
- Udtagning af prøver (jord, vand, slam, spildevand) for at danne et overblik over omfanget af evt. forurening.
- Opfordring fra miljøminister til kommunerne om at tage prøver af badevand for PFAS.

Løsningsforslag:

I forhold til den konkrete sag:

KL har forsøgt at rejse bl.a. test af badevand for PFAS som DUT-krav, men uden held.

KL har længe efterlyst og presset på for en national handlingsplan for PFAS. Blandt andet gennem direkte breve til både tidligere og nuværende miljøministre.

KL foreslår i den forbindelse:

- At handleplanen skal indeholde en samlet afdækning af forureningen og prioritering af, hvilke indsatser der skal gennemføres
- At handleplanen skal adressere, hvordan de prioriterede indsatser skal finansieres, med fokus på målrettet problemløsning
- At handleplanen skal sikre koordinering på tværs af myndigheder, herunder mellem statslige myndigheder og mellem decentrale og statslige myndigheder

- At handleplanen har fokus på kommunikation til borgerne og samarbejde mellem relevante myndigheder om at kunne give den relevante information rettidigt og enslydende.

Derudover ønsker KL, at handleplanen også skal have fokus på årsagerne til forureningen, og der skal være særlig opmærksomhed på vandkvaliteten.

I forhold til den generelle problemstilling om administrativ opdrift af styrelsespraksis:

Myndighedsopgaver på miljøområdet konteres på HK6, og udgiften indgår med de gængse opgørelsesmetoder i kommunernes administration.

Der er behov for en mekanisme, der sikrer, at hensynet til at undgå udgiftsopdrift indtænkes i arbejdet med anbefalinger ved siden af de rent faglige hensyn.

Titel: Praxisforbedringer i klagesagsbehandlingen

Styrelse: Nævnenes hus (EM)

Udfordring: Kommunerne har i en årrække oplevet lange klagesagsbehandlingstider og hjemsendelser af myndighedsafgørelser på særligt plan- og miljøområdet, der har medført forsinket udvikling og øget administrativt arbejde. I forbindelse med evalueringen af planloven 2020-22 gav KL 15 konkrete forslag til forbedringer i klagesagsbehandlingen. Flere af KL's opmærksomheder er nu imødegået med nye lovændringer, men der er dog fortsat potentiale for flere forbedringer.

Der er oplevet en række brud i nævnenes praksis, hvad der bidrager til antallet af sager. Afgørelse af principielle sager, hvor der fastlægges en ny praksis fra nævnet vil få betydning for afgørelser i efterfølgende lignende sager. Det er af betydning for antallet af sager, der skal genbehandles i kommunerne, hvor hurtigt disse principielle sager behandles, men også at det tilstræbes.

Løsningsforslag:

Der bør indføres skærpede krav til juridiske begrundelser i sager, hvor nævnet afgørelse indebærer brud med hidtidig tolkning.

Tilsvarende bør der ske en opprioritering af principielle sager, så de afgøres hurtigt af hensyn til muligheden for tilpasning af lignende sager.

Status: Forslag afsendt til ministerier, ordførere og Nævnets Hus. Der er dog ikke givet nogen melding på, hvorvidt praksis vil ændres.

Opgaveglidning på smerteområdet

Titel og form:

Smertelindring forud for diagnose (anbefaling)

Styrelse:

Sundhedsstyrelsen

Udfordring:

På smerteområdet lægger Sundhedsstyrelsen med en ny anbefaling op til at det primære sundhedsvæsen skal til at tilbyde indsatser for at aflaste smerteklinikkerne. Det fremgår af kommissorium for faglig følgegruppe vedr. anbefalinger for organisering og indsatser på smerteområdet, at anbefalingerne vil have fokus på, hvordan tidlige tværfaglige indsatser, fx sygdomsmestring og psykosociale indsatser i højere grad kan varetages i det primære sundhedsvæsen, herunder fokus på viden og kompetencer hos personalet til at kunne varetage sådanne indsatser. Baggrunden er bl.a., at der er ventetider for, at borgeren kan få en behandling på de regionale smerteklinikker.

Her er der tale om en hel ny indsats for kommunerne i og med, at kommunerne skal ind og forebygge, inden det fremgår klart, hvad der er galt ift. borgere med lettere smerter. Der er de facto tale om en opgaveflytning fra regioner til kommuner. Få kommuner har desuden specifikke tilbud til borgere med smerte og kompetencer til at håndtere patienter med forskellige smerteproblematikker. Det påpeges også i anbefalingerne, at det vil kræve nye kompetencer.

Det fremgår af Sundhedsstyrelsens anbefalinger, at det skal ske inden for de eksisterende økonomiske rammer. Præmissen herfor vil ikke være mulig med et sådan afsæt, hvor det netop handler om at forebygge en evt. forværring og aflaste sygehusvæsenet. KL har stor forståelse for intentionen med arbejdet og at der kan være et forebyggelsespotential, men det er en ny og udvidet rolle, som man pålægger bl.a. kommunerne. Og der kan derudover være nogle udfordringer med, at kommunerne skal ind og yde indsatser ift. patienter, som er under udredning. Uanset at Sundhedsstyrelsens aktivitet har form af en anbefaling, der typisk ikke DUT-kompenseres, er den svær at afvise for kommunerne. SST skønner i 2020, at 3-4% af befolkningen har brug for en tværfaglig indsats ift. kroniske smertetilstande. Det svarer i Københavns Kommune til 25.000 borgere, som skal have nye indsatser.

Løsningsforslag:

Der er behov for en mekanisme, der sikrer at hensynet til den nuværende opgavefordeling med tilhørende økonomisk ramme indtænkes i Sundhedsstyrelsens arbejde med anbefalinger ved siden af de rent faglige hensyn. Ellers der ift. sådanne omlægninger mellem sundhedsvæsenets parter følger ressourcer med.

NOTAT

Status:

Anbefaling er pt. i høring.

STUK's praksis for folkeskoletilsynet skaber uforholdsmæssig meradministration

Titel:

STUK's praksis for folkeskoletilsynet skaber uforholdsmæssig meradministration.

Styrelse:

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK)

Udfordring:

Det fremgår af folkeskolelovens § 57 d, at børne- og undervisningsministeren fører tilsyn med folkeskolars kvalitetsudvikling og i denne forbindelse kan pålægge kommunerne at deltage i vejledningsforløb, at udarbejde en handlingsplan (herunder at gennemføre bestemte indsatser og tiltag) samt i sidste instans nedlægge en folkeskole. Ministerens kompetence i denne forbindelse er delegeret til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK).

Det fremgår af lovgivningen, at hovedelementerne i tilsynet er:

- STUK gennemfører en årlig screening af skolerne på en række parametre.
- Hvis en skole falder ud i denne screening, bliver kommunen bedt om supplerende oplysninger, herunder at redegøre for årsagerne til udfordringerne og de indsatser, der er sat i værk.
- Hvis STUK på denne baggrund udtager skolen i tilsyn, skal den som udgangspunkt gennemgå et vejledningsforløb med læringskonsulenterne.
- STUK følger efter et år op og beslutter om tilsynet kan afsluttes, eller det skal fortsætte og om kommunen evt. skal pålægges en handlingsplan.

STUK har udmøntet disse krav på en måde, som af de involverede kommuner opleves at medføre et uforholdsmæssigt stort ressourceforbrug på redegørelser, processer, møder, handleplaner og lignende administrative opgaver, der ikke konkret gør en positiv forskel i skolernes undervisning og elevernes udvikling. Eksempelvis har Kalundborg Kommune vurderet det administrative tidsforbrug i forbindelse med det skærpede tilsyn på blot én folkeskole i en 2-årig periode til ca. 1.160 timer for skolens ledelse, konsulenter og chefer i forvaltningen. Heri er ikke medregnet timer til de faktiske indsatser for bedre kvalitet for eleverne på skolen. Disse processer må i øvrigt også formodes at drive et stort administrativt ressourceforbrug i STUK.

Det er et ressourceforbrug som ikke står mål med effekten af STUK's tilsyn på de involverede skolars kvalitet og faglige niveau. KL kender fx ikke til undersøgelser, der dokumenterer, at skoler, der har været i tilsyn og gennemgået vejledningsforløb med læringskonsulenterne, har en mere positiv faglig udvikling end tilsvarende skoler, der ikke har været i tilsyn.

Løsningsforslag:

- STUK's krav til og tilrettelæggelse af processerne i folkeskoletilsynet bør ændres, så ressourcerne i højere grad anvendes på konkrete indsatser til gavn for eleverne og mindre på administrative processer.
- Der gennemføres en ekstern evaluering af effekten af den nuværende model for tilsynet på folkeskoleområdet med henblik på en stillingtagen til, hvordan tilsynet kan indrettes på en måde, der giver størst mulig effekt ift. at løfte kvaliteten af undervisningen og elevernes faglighed og trivsel på skoler med udfordringer.

Forældrekompetenceundersøgelse

Titel:

Pålæg om forældrekompetenceundersøgelser (FKU) uden lovhjemmel

Styrelse:

Ankestyrelsen

Udfordring:

Der er ofte uoverensstemmelse mellem Ankestyrelsen og kommunens vurdering af, hvornår en sag er tilstrækkelig oplyst. Således har Ankestyrelsen ifølge kommunerne en forståelse af, at de har mandat til at pålægge kommunerne bestemte aktiviteter, herunder at udarbejde FKU som led i den børnefaglige undersøgelse. Ifølge lovgivningen er der ikke hjemmel for Ankestyrelsen til at bede kommunerne om det. Der er kun krav om udarbejdelse af en FKU i forbindelse med adoptionssager efter § 9 stk. 3 i lov om adoption.

Iværksættelse af forældreevneundersøgelse er meget omkostningstungt for kommunerne, idet de kan beløbe sig til 100.000 kr. og opefter. Det er desuden ikke nemt at finde autoriserede psykologer til at lave undersøgelserne. Hertil kommer, at den samlede sagsbehandlingstid bliver uforholdsmæssig lang for både forældre og børn, når sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling og udarbejdelse af en FKU.

Det er tidligere blevet præciseret, at der alene er hjemmel til krav om FKU i forbindelse med ovennævnte type af sager. Der er imidlertid eksempler på, at Ankestyrelsen alligevel stiller krav om belysning af elementer, der for alle praktiske formål svarer til at udarbejde en FKU. Også i sager, hvor der ikke ses forhold i sagen, der fagligt underbygger behovet herfor.

Løsningsforslag:

Problemstillingen er et eksempel på den bredere problemstilling om dokumentationskrav.

Der er i det konkrete tilfælde behov for at indskærpe, at et krav om at belyse elementerne i en FKU er at sidestille med et krav om FKU, hvilket der kun er hjemmel til for den nævnte afgrænsede mængde af sager.

Subsidiært må hjemlen udbredes – med tilhørende fuld økonomisk kompensation af kommunerne.

Status:

På et ERFA-møde mellem Børne- og Kulturchefforeningen, Foreningen for Kommunale Velfærdschefer samt Ankestyrelsen den 10. januar 2023 var der en drøftelse af, at iværksættelse af FKU er meget omkostningstungt for kommunerne. På mødet foreslog Ikast-Brande Kommune at der nedsættes en

NOTAT

arbejdsgruppe med inddragelse af KL, Ankestyrelsen, BKF. Det blev aftalt, at Ikast-Brande Kommune på vegne af Børne- og Kulturchefforeningen tager initiativ til de videre drøftelser.

Overvågning af kommunernes brug af registersammenkørte data

Titel: Overvågning af kommunernes brug af registersammenkørte data

Styrelse: STAR

Udfordring:

STAR fører tilsyn med Kommunernes kontrolindsats. Det gør de bl.a. ved at overvåge Kommunernes anvendelse af de registersammenkørte sager, som Den Fælles Dataenhed (DFD) udsøger for kommunerne.

STAR har udviklet et benchmarkingredskab, som tager meget tid at vedligeholde: <https://app.powerbi.com/view?r=eyJrIjoiaOWJmMWEw-ZjltZmJmMC00MTI4LTlhNzktZWUwMDhiZTM0ZDA1IiwidCI6IjIwNzIxNTcxLTRhNWItNDRIOS1hNzUwLTUkNzE1MDA4NWQwMCIsImMiOiI9>

DFD bruger hver måned mange ressourcer på at bearbejde data og sende det til STAR, som lægger det ind i benchmarkingredskabet. Kommunerne bliver opfordret til at besvare breve fra STAR, og bliver bedt om at forklare, hvis de har et lavt provenu på opfølgende kontrol på Kontanthjælpsområdet. Dette til trods for, at STAR bør være fuldt opmærksom på, at det skyldes, at sagerne nu lægges direkte i Kommunernes ydelsessystem, men at det stadig udestår at få provenutallene ud.

Så STAR skaber en masse unødigt ekstraarbejde både hos sig selv og hos kommunerne og DFD for at vise, at de fører tilsyn. Men anvendelsen af registersammenkørte sager fra DFD er frivillig for kommunerne. Der er dog tale om et godt samarbejde mellem kommunerne og DFD. 40 pct. af kommunernes kontrolsager kommer således fra DFD, jf. KL's seneste effektmåling af kontrolindsatsen i kommunerne. DFD er dermed den næststørste kilde til kontrolsager i kommunerne. Kommunerne finansierer i fællesskab DFD.

Tilsynspraksis på dagtilbudsområdet

Titel:

Kommunernes beskrivelse af tilsynspraksis

Styrelse:

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK)

Udfordring:

Dagtilbudsloven stiller en lang række detaljerede krav til det kommunale pædagogiske tilsyn med dagtilbuddene. Det drejer sig blandt om, hvilket datagrundlag tilsynsvurderingen beror på, at der skal indgå observationer, hvordan der foretages anmeldte og uanmeldte tilsyn, hvordan der arbejdes med handleplaner, inddragelse af medarbejdere, forældrebestyrelse etc.

Foruden at styre rammerne for det kommunale tilsyn i detaljeret grad, så skal kommunerne beskrive indgående, hvordan den kommunale tilsynsramme og -praksis er tilrettelagt. Dette skal offentliggøres på kommunens hjemmeside. Kravet om beskrivelsen af den kommunale tilsynspraksis styrker ikke i sig selv kvaliteten af det kommunale tilsyn, men tjener som kontrolelement og lægger derfor unødigt beslag på administrative ressourcer.

STUK anvender dertil ressourcer på at gennemgå alle 98 kommuners hjemmesider for at sikre, at beskrivelsen er korrekt og ordentligt tilgængelig på kommunale hjemmesider.

Løsningsforslag:

STUK's ressourcer bør anvendes anderledes ift. understøttelse af kvalitetsudvikling frem for overvågning på hjemmesider.